

Sygn. akt VI K 693/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy, VI Wydział Karny w Kłodzku w składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Irzycki

Protokolant: Monika Schwenderling

przy udziale **Prokuratora:** Joanny Pery-Lechocińskiej

po rozpoznaniu dnia 23 stycznia 2013 roku, 14 marca 2013 roku, 25 kwietnia 2013 roku i 05 czerwca 2013 roku sprawy karnej

A. R., ur. (...) w N.

syna S. i M. zd. K.

oskarżonego o to, że: w dniu 25 czerwca 2012 roku w R., woj. (...), na drodze publicznej kierował rowerem znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2007 roku, sygn. VIII K 74/07, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 178a§2 kk, którą to karę odbywał w okresie od dnia 11.12.2007 roku do dnia 11.06.2008 roku;

to jest o czyn z art. 178a§2 kk w zw. z art. 64§1 kk

I. Oskarżonego A. R. uznaje za winnego tego, że w dniu 25 czerwca 2012 roku w R., województwa (...), na ulicy (...), będącej drogą publiczną, prowadził rower znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu wynoszącym 1,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych art. 64§1 kk, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2007 roku (sygn. akt VIII K 74/07) za przestępstwo umyślne podobne określone art. 178a§2 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w całości w okresie od dnia 11 grudnia 2007 roku do dnia 11 czerwca 2008 roku, to jest popełnienia czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 178a§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 178a§2 kk w zw. z art. 64§1 kk wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów na okres lat 4 (czterech).

III. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. Ś. kwotę 619,90 złotych tytułem nieopłaconej, a udzielonej z urzędu pomocy prawnej oskarżonemu.

IV. Zasadza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, a to kwotę 854,85 złotych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa oraz kwotę 120 złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 25 czerwca 2012 roku M. J. i R. K., funkcjonariusze policji Posterunku Policji w R., pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta R. i gminy R.. Około godziny 09,50 ci funkcjonariusze policji zauważyli jadącego

rowerem ulicą (...), będącą drogą publiczną, oskarżonego A. R., i którego postanowili oni zatrzymać i poddać rutynowej kontroli drogowej, również w zakresie jego stanu trzeźwości. Podczas wykonywania czynności legitymowania oskarżonego funkcjonariusze policji poczuli od oskarżonego wyraźną woń alkoholu, co też spowodowało to poddanie przez nich oskarżonego tam na miejscu przeprowadzanej kontroli drogowej badaniu urządzeniem kontrolno-pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, a to alco-sensorem, po czym następnie przewieźli oni oskarżonego do Komisariatu Policji w N., gdzie poddano go ponownemu badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem kontrolno-pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, a to w tym wypadku alkometrem A 2.0.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. R. – karta 55 akt sprawy, zeznania świadków: M. J. – karta 77-78 akt sprawy i R. K. – karta 94-95 akt sprawy, notatka urzędowa z przeprowadzonej kontroli drogowej z dnia 25 czerwca 2012 roku – karta 1 akt sprawy, pismo Urzędu Miasta i Gminy w R. z dnia 04 lutego 2013 roku – karta 59 akt sprawy, kopie map ewidencyjnych – karta 84 i 85 akt sprawy.

Przeprowadzone urządzeniami kontrolno-pomiarowymi do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu alco-sensor i alkometr A 2.0 w dniu 25 czerwca 2012 roku badanie stanu trzeźwości oskarżonego A. R. wykazało o godz. 09,50 – 1,52 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast o godz. 10,06 i 10,15 wykazało zawartość odpowiednio – 1,49 mg/l i 1,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony nie zażądał wówczas ani ponownego kolejnego badania stanu swej trzeźwości urządzeniem elektronicznym ani też pobrania krwi celem poddania jej badaniu na zawartość w niej alkoholu. Nie zgłaszał również oskarżony żadnych zastrzeżeń co do prawidłowości przebiegu przeprowadzonych badań jego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, jak i co do wyników tych badań. Urządzenia kontrolno-pomiarowe do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, którymi przeprowadzono badanie oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, były sprawne technicznie i posiadały one aktualne świadectwa wzorcowania.

dowód: protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniami kontrolno-pomiarowymi do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – karta 2 i 3 akt sprawy, świadectwa wzorcowania – karta 4 i 5 akt sprawy, notatka urzędowa z przeprowadzonej kontroli drogowej z dnia 25 czerwca 2012 roku – karta 1 akt sprawy.

W trakcie wykonywania z udziałem oskarżonego A. R. czynności służbowych i procesowych oskarżony oświadczył i podał funkcjonariuszowi policji R. K., że w dniu 25 czerwca 2012 roku, o godzinie 06,00, spożył alkohol w postaci 2 litrów piwa.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. R. – karta 55 akt sprawy, zeznania świadka R. K. – karta 94-95 akt sprawy, protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego A. R. urządzeniami kontrolno-pomiarowymi do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – karta 2 i 3 akt sprawy, .

Oskarżony jest osobą bezrobotną i jest on zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do pobierania zasiłku dla bezrobotnych, i praktycznie pozostaje na utrzymaniu swych rodziców, ponieważ dochody otrzymywane z podejmowanych prac dorywczych przeznacza zwykle on na zakup alkoholu, a którego nadużywa, nie partycypując w ogóle w utrzymaniu rodziny, gospodarstwa domowego. Oskarżony jest kawalerem, nie posiada on dzieci, jak i również nie posiada on nikogo na utrzymaniu.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. R. – karta 55 akt sprawy, zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w K. z dnia 03 października 2012 roku – karta 45 akt sprawy, wywiad środowiskowy wobec oskarżonego przeprowadzony przez kuratora sądowego z dnia 03 czerwca 2012 roku – karta 87 akt sprawy.

Oskarżony był już karany sądownie, a to:

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 17 grudnia 1998 roku (sygn. akt II K 185/98), którym za popełnienie czynu określonego art. 145§1 dkk, wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy oraz orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 lat;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 20 września 2006 roku (sygn. akt VIII K 777/06), którym za popełnienie czynu określonego art. 178a§2 kk, wymierzono karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2007 roku (sygn. akt VIII K 74/07), którym za popełnienie czynu określonego art. 178a§2 kk wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, i orzeczoną karę pozbawienia wolności oskarżony odbył w całości w okresie od dnia 11 grudnia 2007 roku do dnia 11 czerwca 2008 roku.

dowód: odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia: 27 marca 2007 roku (sygn. akt VIII K 74/07) – karta 22 akt sprawy i 20 września 2006 roku (sygn. akt VIII K 777/06) – karta 23 akt sprawy, informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości – karta 68 – 70 akt sprawy, pismo Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 lipca 2012 roku – karta 21 akt sprawy, akta spraw Sądu Rejonowego w Kłodzku o sygn.: VIII K 777/06 i VIII K 74/07.

Oskarżony wyjaśniając na rozprawie głównej w dniu 22 stycznia 2013 roku (karta 55 akt sprawy) przyznał się do winy i podał, że w dniu 25 czerwca 2012 roku po powrocie z pracy z K. do R. koledzy zaprosili go na piwo, a miało to być blisko jego domu. Po wypiciu kilku piw wsiadł na rower, przejechał park, a następnie wjechał na drogę asfaltową, na ulicę (...), po której przejechał gdzieś około 10 metrów, po czym wjechał na ulicę (...), po której z kolei przejechał gdzieś około 2 metrów i gdzie wówczas zatrzymała go policja, poddając go następnie badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, podając również, że przebiegu tych badań jak i wyników ich nie kwestionuje..

Sąd zważył co następuje.

Analiza i ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony A. R. jest sprawcą i jest winien popełnienia zarzucanego i przypisanego mu czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występkę określonego art. 178a§2 kk, a którego to występkę oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych art. 64§1kk, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2007 roku (sygn. akt VIII K 74/07) za przestępstwo umyślne podobne określone art. 178a§2 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a którą to karę pozbawienia wolności odbył w całości w okresie od dnia 11 grudnia 2007 roku do dnia 11 czerwca 2008 roku, i potwierdzeniem winy i sprawstwa oskarżonego są zeznania świadków M. J. i R. K., funkcjonariuszy policji oskarżonego do kontroli drogowej zatrzymujących oraz protokoły użycia urządzeń kontrolno-pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, stan nietrzeźwości oskarżonego w sposób niewątpliwy i niepodlegający kwestionowaniu wykazujących, jak i wyjaśnienia oskarżonego do winy przyznającego się i podającego okoliczności popełnienia zarzucanego i przypisanego mu występkę.

Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadków, funkcjonariuszy policji M. J. i R. K., a którzy zeznając podali jedynie fakty i okoliczności jakie stwierdzili i zaobserwowali w czasie pełnionej służby oraz w czasie wykonywania czynności służbowych i procesowych z oskarżonym, a z których to zeznań ich również w sposób niewątpliwy i niepodlegający wątpliwości wynika, że oskarżony jadący rowerem drogą publiczną, a to ulicą (...) tam też do kontroli drogowej został zatrzymany, a z jego wyjaśnień z kolei natomiast wynika również ponadto to, że wcześniej przez wjazd na ulicę (...) jechał też ulicą (...), też również będącą drogą publiczną. Fakt, że te drogi, te ulice mają status dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 roku, Nr 19, poz. 115 z późn. zm.), został potwierdzony pismem Urzędu Miasta i Gminy w R. z dnia 04 lutego 2013 roku (karta 59 akt sprawy) oraz kopiami map ewidencyjnych (karta 84 i 85 akt sprawy). Podnieść przy tym w kontekście powyższego należy ponownie, że oskarżony A. R. nie wnosił żadnych zastrzeżeń ani

co do zasadności poddania go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, ani też co do prawidłowości przebiegu tych badań oraz także nie kwestionował wyników badań tych. Ponadto oskarżony nie zażądał ponownego badania wydychanego powietrza bądź też pobrania krwi jego celem poddania jej badaniu na zawartość w niej alkoholu. Urządzenia przy pomocy których przeprowadzono wówczas przedmiotowe badania posiadały aktualne świadectwa wzorcowania. Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw do tego, aby w tym zakresie kwestionować wiarygodność tych dowodów. Dalej też wskazać należy, że oskarżony w toku postępowania sądowego nie kwestionował wiarygodności zeznań funkcjonariuszy policji M. J. i R. K., a go do kontroli drogowej zatrzymujących.

Zgodnie z treścią przepisu art. 115§16 pkt 1 i 2 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tą wartość. Tymczasem, przeprowadzone przy pomocy urządzeń kontrolno-pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu alco-sensor i alkometr A 2.0 trzykrotne badanie oskarżonego wykazało zawartość o godz. 09,50 – 1,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast o godz. 10,06 i 10,15 wykazało zawartość odpowiednio – 1,49 mg/l i 1,57 mg/l alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu. Stąd też nie ma żadnych wątpliwości co do tego, że krytycznego dnia oskarżony prowadził rower znajdując się w stanie znacznej nietrzeźwości jedną z głównych ulic (...), właśnie będącej drogą publiczną.

Dalej podnieść i wskazać należy, że dla bytu występku określonego art. 178a§2 kk bez znaczenia jest fakt, z jakich powodów, motywów prowadzący rower znajdujący się w stanie nietrzeźwości, jazdę rowerem podejmuje, jaki i w jakich ilościach przed podjęciem jazdy nim alkohol spożywał oraz jaki odcinek drogi publicznej w stanie takim zamierzał przejechać i jaki faktycznie przejechał, a decydującym i rozstrzygającym jest jedynie fakt prowadzenia roweru w stanie nietrzeźwości, co w przedmiotowej sprawie nie jest kwestionowane i przez oskarżonego, stąd też w tej sytuacji wersja oskarżonego, że wówczas rowerem drogami publicznymi, a to ulicą (...) miał przejechać kilka czy też kilkanaście metrów przed zatrzymaniem go przez funkcjonariuszy policji do kontroli drogowej, nie może być uznana za go ekskulpującą od popełnienia zarzucanego i przypisanego mu czynu, przy czym wskazać należy, że świadkowie, funkcjonariusze policji M. J. i R. K. zeznając podali również, że oskarżony w czasie kiedy był przez nich widziany i obserwowany przed zatrzymaniem do kontroli drogowej, to ulicą (...) przejechał gdzieś około 20-50 metrów.

Nadto podnieść należy, że w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2012 roku Nr 1137)) zawarto kategoriyczny zakaz między innymi kierowania i pojazdami niemechanicznymi w stanie nietrzeźwości, i oskarżony łamiąc ten zakaz zdyskwalifikował się jako prowadzący tego rodzaju pojazdy oraz w ogóle jako uczestnik ruchu drogowego.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 25 czerwca 2012 roku w R., województwa (...), na ulicy (...), będącej drogą publiczną, prowadził rower znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu wynoszącym 1,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych art. 64§1 kk, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2007 roku (sygn. akt VIII K 74/07) za przestępstwo umyślne podobne określone art. 178a§2 kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a którą to karę pozbawienia wolności odbył w całości w okresie od dnia 11 grudnia 2007 roku do dnia 11 czerwca 2008 roku, to jest popełnienia czynu wyczerpującego ustawowe znamiona występkę określonego art. 178a§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 178a§2 kk w zw. z art. 64§1 kk wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres lat 4.

W kontekście powyższego rozważając nad karą i środkiem karnym, Sąd zważył co następuje.

Przy wymiarze kary oraz rodzaju i zakresie orzeczonego środka karnego Sąd kierował się przede wszystkim dyrektywami wymiaru kary, tymi przede wszystkim określonymi przepisem art. 53 kk.

Przestępstwo popełnione przez oskarżonego zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do roku.

Stopień społecznej szkodliwości czynu, a którego dopuścił się oskarżony, nagminnie popełnianego na terenie całego kraju, jest znaczny, co też stanowiło okoliczność obciążającą. Stan i stopień nietrzeźwości oskarżonego uznać należy za znaczny, w powiązaniu też z faktem, że oskarżony prowadził rower jedną z głównych ulic (...), na której natężenie ruchu pojazdów i pieszych jest duże, zwłaszcza w sytuacji tam w pobliżu znajdującego się kościoła i cmentarza, co niewątpliwie prowadzi do rozstrzygającego i decydującego wniosku, że oskarżony niewątpliwie tym swoim zachowaniem stworzył nie tylko realne ale i znaczne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Bezsprzeczne przy tym jest, że oskarżony działał umyślnie i niewątpliwie w zamiarze bezpośrednim, w pełni świadomie decydując się na popełnienie tego przestępstwa, a którego przecież dopuścił się nie po raz pierwszy, w ogóle za podobne przestępstwa karany sądownie był już trzykrotnie.

Podobnej ocenie wymaga również analiza zawinienia oskarżonego. Jest on osobą dorosłą, zdrową, w pełni świadomą zakazu popełniania tego typu i rodzaju przestępstw, skoro za takie był właśnie już skazywany i to też na karę izolacyjną. Jego zdolności intelektualne w pełni pozwalały mu zatem na uświadomienie sobie związku przyczynowego pomiędzy podejmowanym przez niego działaniem, a jego ewentualnymi skutkami, w tym także tymi natury prawnej. Zawinienie oskarżonego A. R. jest tym bardziej znaczne, gdy zważy się przede wszystkim, że oskarżony tego zarzucanego i przypisanego mu przestępstwa dopuścił się po raz kolejny, i to w warunkach powrotu do przestępstwa określonych art. 64§1 kk, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 marca 2007 roku (sygn. akt VIII K 74/07) za czyn z art. 178a§2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a którą to karę pozbawienia wolności odbył w całości w okresie od dnia 11 grudnia 2007 roku do dnia 11 czerwca 2008 roku. Ocena tych wskazanych powyższych faktów i okoliczności prowadzić musi zatem do jednoznacznego i jedyne poglądu, a to o skrajnym lekceważeniu przez oskarżonego obowiązującego w tym zakresie prawa i zapadłych wobec niego orzeczeń sądowych, a tym samym do wniosku, że działanie jego zasługuje na skrajnie negatywną ocenę, z przyjęciem też jednoznacznego poglądu o braku pozytywnych efektów dotychczas prowadzonej resocjalizacji jego, tej też wcześniej prowadzonej w warunkach wolnościowych i obecnej konieczności poddania go takiej ale już w warunkach izolacyjnych.

Powtórzyć należy w tej sytuacji, że okolicznością którą Sąd kierował się przy wyborze rodzaju kary i ustalaniu jej wysokości była wobec tego także uprzednia karalność oskarżonego, w tym właśnie i za czyny podobne oraz powrót jego do przestępstwa w warunkach określonych przepisem art. 64§1 kk.

Kara pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu A. R. ma także zadośćuczynić nie tylko wymogom zasady prewencji szczególnej i sprawiedliwej odpłaty, ale i też wymogom zasady prewencji ogólnej, właśnie z uwagi na nagminność tego typu przestępczych zachowań, nie tylko na terenie działania Sądu Rejonowego w Kłodzku, ale także w skali całego kraju, również niewątpliwie zagrażających bezpieczeństwu ruchu drogowego i wbrew pozorom też zagrażających zdrowiu i życiu innych uczestników ruchu drogowego.

W przedmiotowej sprawie Sąd nie stwierdził żadnych okoliczności łagodzących.

Stąd też w kontekście powyższego konkludując stwierdzić należy, że wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą niewątpliwie sprawiedliwą, też w sytuacji skoro wskazane fakty i okoliczności przemawiają przeciwko zastosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania, a to wobec nie spełnienia warunków dyspozycji przepisu art. 69§1 kk.

Jednocześnie, zdaniem Sądu, jedynie odbycie kary w warunkach izolacyjnych uświadomi oskarżonemu dopiero naganność tego rodzaju zachowań i powstrzyma go przed kolejnym naruszeniem porządku prawnego w tym zakresie. Uprzednia karalność oskarżonego A. R., naruszenie przez niego po raz kolejny obowiązującego porządku prawnego, a także jego dotychczasowy sposób życia, kiedy to nadużywający alkoholu, żyjący na koszt swych rodziców, praktycznie prowadzący pasożytniczy tryb życia, to to prowadzić musi do rozstrzygającego i decydującego wniosku o konieczności

uznania oskarżonego jako człowieka wymagającego zdecydowanej i surowej reakcji wymiaru sprawiedliwości i poddania go resocjalizacji izolacyjnej.

Kierując się w kontekście powyższego również dyspozycją przepisu art. 42§2 kk, Sąd orzekł o obligatoryjnym zakazie prowadzenia przez oskarżonego rowerów na okres lat 4. W ocenie Sądu, mając na uwadze ponowną ignorancję przez oskarżonego podstawowej zasady obowiązującej w ruchu drogowym o zakazie prowadzenia pojazdów w stanie po spożyciu alkoholu i w stanie nietrzeźwości, koniecznym oraz niezbędnym okazało się orzeczenie zakazu odnoszącego się do zakazu prowadzenia rowerów. Wymiar i zakres orzeczonego tego zakazu ustalono i określono na podstawie stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, stopnia jego zawinienia, co uzasadnia też prawne wyeliminowanie go z grona uczestników ruchu drogowego, a to prowadzących rowery, właśnie na okres 4 lat.

Orzeczenie o obciążeniu oskarżonego kosztami sądowymi znajduje uzasadnienie w przepisie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku (Dz. U. z 1983 roku Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Natomiast orzeczenie o zasądzeniu od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. Ś. kwoty 619,90 złotych tytułem nieopłaconej, a udzielonej z urzędu pomocy prawnej oskarżonemu znajduje uzasadnienie w §2 ust.1, 2 i 3, §3 pkt 1, §14 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 roku (Dz. U. z 2013 roku Nr 461 j.t.).